

- de anfægtede retsakter fra den 11. april 2011 er uden genstand, idet L. Gbagbo blev pågrebet på denne dato.

**Sag anlagt den 23. maj 2011 — Pangyrus mod KHIM —
RSVP Design (COLOURBLIND)**

(Sag T-257/11)

(2011/C 211/62)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pangyrus Ltd (York, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor S. Clubb)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: RSVP Design Ltd (Renfrewshire, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse af 23. marts 2011 truffet af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 751/2009-4) annulleres.
- Afgørelse af 12. maj 2009 truffet af annullationsafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) genindsættes.
- Sagsøgeren tillægges sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmerket »COLOURBLIND« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 28, 35 og 41 — EF-varemærkereгистрация nr. 3337979

Indehaver af EF-varemærket: RSVP Design Ltd

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Pangyrus Ltd

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Indgiveren af begæringen om ugyldighed har støttet sin begæring på to grunde, dels artikel 53, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009, idet indgiveren har påberåbt sig en ældre uregistreret rettighed, der er beskyttet i henhold til reglen om uretmæssig brug (passing off) i Det Forenede Kongerige, dels at der forelå ond tro i henhold til artikel 52, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009.

Annullationsafdelingens afgørelse: EF-varemærkereгистраeringen ugyldig i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Annullation af annullationsafdelingens afgørelse og afslag på ugyldighedsbegæringen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren har gjort gældende, at appelkammeret begik en retlig fejl ved at fastslå, (i) at indehaveren af EF-varemærket ikke handlede i ond tro i forbindelse med indgivelsen af EF-varemærkeansøgningen, og (ii) at sagsøgeren ikke har bevist, at selskabet har gjort brug af et ældre tegn i normal handel inden tidspunktet for indgivelsen af EF-varemærkeansøgningen.

Sag anlagt den 19. maj 2011 — Kongeriget Spanien mod Kommissionen

(Sag T-260/11)

(2011/C 211/63)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EU) nr. 165/2011 af 22. februar 2011 om nedsættelse af visse makrelkvoter, der er tildelt Spanien i 2011 og følgende år på grund af overfiskning i 2010, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I bilaget til den anfægtede forordning pålægges Spanien på grund af overfiskning af makrel i 2010 i område VIIIc, IX og X og EU-farvande i CECAF 34.1.1 en nedsættelse på 39 242 tons, hvoraf 4 500 gælder for 2011, 5 500 for 2012, 9 748 for 2013, 9 747 for 2014 og 9 747 for 2015 »og om nødvendigt efterfølgende år«.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

- 1) Tilsidesættelse af artikel 105, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006, eftersom den anfægtede forordning blev vedtaget, inden Kommissionen udstedte gennemførelsesforordningen i henhold til nævnte artikel 105, stk. 6.

- 2) Væsentlig formmangel, idet der ikke forelå en udtalelse fra Forvaltningskomitéen, eftersom alle sanktioner over for en medlemsstat på grund af overskridelse af kvoter indtil nu er blevet vedtaget ved en forordning fra Kommissionen efter forudgående udtalelse fra Forvaltningskomitéen.
- 3) Tilsidesættelse af retten til forsvar, idet den anfægtede forordning er vedtaget uden forudgående høring af Kongeriget Spanien.
- 4) Tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, eftersom Kommissionen ved pålæggelsen af den anfægtede sanktion lader muligheden stå åben for efterfølgende at udvide nævnte sanktion til et ubestemt antal år.
- 5) Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning, eftersom den anfægtede forordning trådte i kraft, efter at fangstsæsonen for makrel var indledt i Spanien.
- 6) Tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Kommissionen har anvendt kriteriet om risikoen for socioøkonomiske konsekvenser anderledes, end den har gjort i tilsvarende situationer.

Appel iværksat den 21. maj 2011 af Carlo De Nicola til prøvelse af Personalerettens dom af 8. marts 2011 i sag F-59/09, De Nicola mod EIB

(Sag T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved avvocato L. Isola)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Appellantens påstande

— Appellantens krav er, at Retten som appelinstans, og idet modpartens anbringender ikke tages til følge, delvist ændrer den appellerede dom, giver tilladelse til bevisoptagelse, giver medhold i kravene i klagesagen og tilpligter EIB at betale omkostningerne i sagen for appelinstansen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført 7 anbringender.

Annullationspåstandene

- 1) Hvad angår en annullation af den tjenstlige meddelelse nr. HR/Coord/2008-0038/BK af 22. september 2008 har appellanten gjort gældende, at Personaleretten fuldstændigt ignorerede dette dokument, idet den tog EIB's indsigelse til følge, hvorefter EIB kan undlade at udlevere lydoptagelser af eller det officielle referat af et møde i appeludvalget til appellanten, hvilket indebærer, at EIB frit kan foretage en

urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, eftersom det modsatte ikke kan bevises.

- 2) Appellanten har ligeledes gjort gældende, at appeludvalgets afgørelse bør annulleres.

Personaleretten fastslog ved en analog anvendelse af vedtægtens artikel 90, at idet proceskravene og kravene i klagesagen var ens, var den berettiget til udelukkende at påkende proceskravene med virkning for de først rejste krav. Appellanten har anfægtet anvendelsen af vedtægtens artikel 90 og gjort gældende, at Personalerettens dom skal ophæves, idet det omhandlede dokument nu udgør en del af hans personlige aktmappe, hvilket vil kunne få negative følger for hans fremtidige karriere.

- 3) Endelige frifandt Retten EIB for appellantens påstand om annullation af forfremmelserne med henvisning til, at påstanden var fremsat for sent. De Nicola har gjort gældende, at afgørelsen er retsstridig af fire grunde.

Anerkendelsespåstand

- 4) Sagsøgeren nedlagde påstand om, at Retten skulle fastslå, at alle de ubehageligheder, han er blevet udsat for i 18 år, skal vurderes i deres helhed, og at de er omfattet af begrebet mobning, således som mobning er defineret i litteraturen og retspraksis. Appellant kritiserer, at dokumentet »Principerklæringer om beskyttelse af personers værdighed på arbejdspladsen« (som ikke definerer begrebet mobning) er utilstrækkeligt, og har anfægtet Personalerettens afgørelse om afvisning om hans påstand fra realitetsbehandling med den begrundelse, at der ville blive tale om fremsættelse af *principudtalelser* eller *påbud* over for EIB, hvilket ikke er tilladt. Ifølge appellanten er påstanden blevet misfortolket. Appellantens proceskrav var nemlig, at Personaleretten skulle fastslå de overgreb, som visse medarbejdere har udsat ham for, klarlægge, om disse ubehageligheder samlet set er omfattet af begrebet *mobning*, og pålægge EIB, i dens egenkab af arbejdsgiver, ansvaret for disse handlinger.

- 5) Appellanten har ud fra et andet synspunkt anfægtet den del af domme, hvorved Personaleretten i strid med vedtægtens artikel 41 anså det for nødvendigt — uden grund — at foretage en analog anvendelse, og dermed selv udvikle en selvstændig for ordning EIB, hvilket strider mod dennes ret til selvbestemmelse.

- 6) Personaleretten anvendte desuden fejlagtigt bestemmelser, som dog udelukkende gælder for Unionens tjenestemænd, på en privatretlig ansættelseskontrakt. Den anvendte derudover, og værre, forvaltningsretlige bestemmelser på ulovligheder begået af visse medarbejdere.

Påstandene for Personaleretten

- 7) Appellanten nedlagde tre påstande: 1. Mobningen skulle ophøre, 2. EIB skulle erstatte den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som appellanten havde lidt, og 3. EIB skulle tilpligtes at betale sagens omkostninger.